

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet**

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

**Stengel, Georg**

**Ingolstadii, 1651**

§. 1. Monstrositatem Nabuchodonosori profuisse, eumq[ue] pœnitentiam egisse, non item Pharaonem.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45686**

Hunc modum eos plectere vellet, omnes siluae monstris impletur. Nimirum pulchra est haec statio pro illis; aliud stabulum paratum est: sicut & pro heroicè pugnantibus aliud cælum. Hinc mirari non debent, si illis bene bellantibus male est. Eque magna præmia, ac magna supplicia, in futurum differuntur.

## CAPVT LVII.

Tertia moralis monstrorum causa, ut non tam pœna, quam medicina; diuinorumq; Sacramentorum commendatio, & procuratio virtutis, conseruatioq; castitatis sunt.

**V**ob regi Nabuchodonosori profuit, profuit etiam alijs multis. Monstrofi fuerunt corpore, vt animo fierent pulchri; aut vt pulchri permanerent. De rege Babylonis, qui iactus didicit sapere, ipse rex loquatur. *Nunc Dan. 4. 34.* Igitur ego Nabuchodonosor laudo, & magnifico, & glorifico regem cali; quia omnia opera eius vera, & via eius judicia, & gradientes in superbia potest humiliare. E qua confessione non pauci verosimiliter colligunt, Nabuchodonosorem septennali sua monstritate castigatum serio ad Deum verum fuisse conuersum, totoque corde contritum atque humiliatum; proindeq; etiam iustificatum; quin etiam, cum non diu superuixerit, saluatum. Dorothei hæc sunt verba: *Cum Nabuchodonosor peccatorum suorum remissionem adeptus esset, dedit Propheta regnum suum; & nec panem, nec carnem comedit, nec vinum bibit, Domino confessus.* Nam hoc illi Daniel præceperat, ut leguminibus & herba vescens Dominum placaret. Eadem ferè habet Epiphanius, quæ ostendunt diuersos in diuersis esse flagellorum Dei effectus. Nam Pharao per flagella & prodigia Numinis magis induruit, ac in sua cæcitate mortuus æternum damnatus est. Hæc sunt dispensatio judicii Dei, qui cuius vult, miseretur, & quem vult, indurat. *Rom. 9. 18.* Vterque fuit rex, vterque tumidus & superbus, vterque contemtor Numinis; in eodem lecto dormierunt; eodem morbo agrotarunt; unus fuit assumptus, & unus relictus. Et, ut tanto

magis

Joseph. Dorothæi in Sy-  
nopsi. Epiph.  
in vita Dani-  
elis. Lyræ.  
Carthus. & vt  
videtur etiam  
S. Augustini.  
ep. 122.

Doroth. in  
vita Danielis.

magis timeas omnipotentem, cum alio illum rege compara. Salomon à teneris vnguiculis fuerat piè educatus, & religiose vixerat; quin tantæ fuit iustitiae, quantæ sapientiae; in senio tamen à mulieribus depravatus, idola coluit; qua de causa, multi eum esse Orco addictum arbitrantur. Nimirum qui stat, videat ne cadat. Nabuchodonosor autem, qui in sceleribus omnem vitam traduxit, in fine vitae conuersus est, æternum inter beatos futurus; ut nemo desperet, aut dicat, actum defesse esse. Ad hoc ex rege hoc monstrum factum est, ut disceremus, è monstris homines, immò reges fieri posse. Lucrofa est metamorphosis, vbi pena pœnitentiam operatur.

## II.

Io. Nider. l. 2.  
Form. c. 9. &  
lib. 4. c. 10.

commendatio diuinorum Sacramentorum. Noni aliquando nobilem & denotum militem (ait Ioan. Nider, quem alio loco Boarum nominat, & tanquam sanctum militem, cui quinque annis ante obitum mors sua fuit reuelata) qui uxorem pulchram habuit deceptam occulè paulisper à quodam adultero, cui satis conglutinato amore affecta, & infecta erat. Expertus illud miles maritus prudens, qui animam perdite uxoris curare volebat, secrete uxorem accersuit, vultum eius (ut mihi miles resulit) horridum nimis vidit; ei sanctis & pijs monitionibus contritionem super scelere, & pœnitentia Sacramentum suafit; & per Dei gratiam ad hoc exequendum usque perduxit. Quo facto & sacramentali sumta panitentia a sacerdote recedens, easlo marito militi visa est pristinam recuperasse facie speciem totalliter, quam antea sensibiliter perdidisse videbatur. Hæc ille. Ac sanè conscientia sapenumero per vultum emicat, vt si illa patiatur tempestatem, etiam rugæ in frontem, & nubila in oculos veniant, respondeantque teter vultus, & teter animus. Et vult Deus vel in corpore subinde ostendere animæ deformitatem. Quod si autem pœnitentia Sacramentum hanc in corpora vim habet, quantum habebit in animas, quam non in illas reducet venustatem? cùm ex illis tollat peccatum? cùm omnem maculam emaculet? cùm in eam gratiam reducat? cùm charitatem resuscitet? cùm iustitiam, omnemque virtutem moralem ei restituat? qui virtutū chorus, est verus nitor, & vera mentium pulchritudo, Mirum est,